

LIITO-ORAVAN ESIINTYNEEN HARVIALAN KARTANON YMPÄRISTÖSSÄ

inventointiaika: 4.4.2008

paikka: Harvialan kartanon ympäristö

Kaavoitusarkkitehti Leena Turkka ja ympäristöpäällikkö Heikki Tamminen

Kunta omistaa Harvialassa alueita, joilla on käynnissä maankäytön suunnittelua. Alueelta on aiemmin vuonna 1994 tehty luontoselvitys. Neuvottelussa Hämeen ympäristökeskuksen edustajan kanssa on tullut esille tarve tarkistaa ja päivittää selvitystä joiltakin osin. Tähän perustuen tarkastettiin maastossa Harvialan kartanon lähialueen liito-oravan mahdollista esiintymistä. Alue on esitetty liitekartalla.

4.4. 2008 oli alueelta lumi sulanut. Mahdolliset papanat olisivat todennäköisesti olleet havaittavissa reviiripuiden tyvillä, mikä niitä olisi ollut. Toisaalta inventoinnin tarkkuus ei täysin varmista esiintymistä, koska kaikkia mahdollisia yksittäisiä puita ei kierretty.

Inventoitu ympäristö on valtaosin kulttuurivaikutteista entistä Rosenlew Oy:n kartanon ympäristöä. Maapohja on valtaosin rehevää entistä peltomaata. Alueella kasvaa osin keski-ikäistä kuusivaltaista istutettua metsää, jossa havulahopuuta on niukasta, sen sijaan lehtilahopuuta on siellä täällä. Osalla aluetta kasvaa erittäin suuria kuusia ja joukossa myös suuria koivuja ja mäntyjä. Leppää ja haapaa on niukasti. Reuna-alueet rikastuttavat ympäristöä. Varsinaisia liito-oravalle sopivia koloja ei tarkasti etsitty tai havaittu, mutta puusto huomioon ottaen koloja voi olla. Alueella havaittiin liito-oravallekin sopiva risupesä. Alueen puuston voidaan kokonaisuutena sinällään katsoa mahdollistavan liito-orava esiintymisen, koska puusto tarjoaa sopivaa ravintoa, suojaa ja mahdollisia pesäpaikkoja. Elinympäristöä heikentää se, että sopivaa elinalueita on suhteellisen pienialaisesti, ja se on suhteellisen eristynyt muista metsäalueista. Aikuiset liito-oravat liikkuvat suhteellisen laajalla alueella, aikuisen naaraan elinpiirin koko on keskimäärin yli 8 ha ja uroksen n. 60 ha. Inventoidun alueen koko kuitenkin ylittää käytännön havaintoihin perustuvan 3,5 ha:n minimikoon. Liikkumisen mahdollistavia käytäviä voisi olla etelään radan varteen ja edelleen pikkujoen varteen, tai pohjoiseen, jossa kuitenkin Harvialan tie on kulkuesteenä. Mahdollinen esiintymä tai populaatio olisi herkkä saalistuksen tai onnettomuuksien suhteen. Alueen petokantaa ei tarkemmin tunneta, mutta liito-oravaa voivat alueella periaatteessa saalistaa ainakin pöllöt, kanahaukka, näättä ja kissa.

Inventoinnissa ei havaittu liito-oravan papanajätöksiä tai liito-oravayksilöitä, eikä tunnistettu pesimä- tai reviiripuita. Aluetta ei tämän tiedon perusteella voida pitää liito-oravan esiintymisalueena tai lisääntymis- ja levähdyspaikkana. Mikäli havaintoja myöhemmin tehdään, ne tulee ottaa huomioon alueen yksityiskohtaisessa maankäytön suunnittelussa.

Osalla aluetta kasvaa poikkeuksellisen suuria ja komeita puuyksilöitä. Nämä alueet tulisi suunnittelussa rajata ja jättää rakentamisen ulkopuolelle, sekä säästää hakkuilta.

Heikki Tamminen
ympäristöpäällikkö